

Załącznik nr 2 do uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1965 r. (poz. 21).

(zakład pracy)

Do

(wnioskodawca)

Odpowiadając na wniosek o udzielenie zwolnienia od pracy
 Ob. (imię i nazwisko pracownika) _____ pracowników *)
 udzielam zwolnienia od pracy
 (imię i nazwisko pracownika) _____
 (imiona i nazwiska pracowników) _____ *)
 na czas od dnia do dnia *) _____ w dniu
 od godz. do godz. *)
 Za czas zwolnienia pracownik (cy) otrzyma (ją) wynagrodzenie z zakładu pracy zgodnie z
 *) _____ Za czas zwolnienia zakład pracy nie wypłaci wynagrodzenia.
 (podstawa prawna)
 Równowartość utraconego wynagrodzenia wynosi *) **).

(stempel)

(kierownik zakładu pracy)

***)

Stwierdza się, że Ob. (imię i nazwisko pracownika)
 wykorzystał w czasie od dnia do dnia *) _____ w dniu
 od godz. do godz. *) zwolnienie
 (w celu)
 i otrzymał za ten czas równowartość utraconego wynagrodzenia w kwocie zł *) _____
 nie otrzymał za ten czas równowartości utraconego wynagrodzenia *).

Dnia 196 . . . r.

(stempel)

(podpis osoby uprawnionej)

*) Niepotrzebne skreślić.

***) Podać globalną kwotę równowartości utraconego wynagrodzenia — brutto i netto — za jeden dzień oraz za cały czas zwolnienia; kwotę netto wnioskodawca wypłaca pracownikowi, różnicę między kwotą netto a brutto odprowadza do Skarbu Państwa z tytułu podatku od wynagrodzeń.

***) Wypełnia wnioskodawca na egzemplarzu przedstawionym przez pracownika korzystającego ze zwolnienia od pracy zawodowej.

U w a g i :

1. Zawiadomienie o udzieleniu zwolnienia sporządza się w trzech egzemplarzach, z których:
 - 1) jeden otrzymuje pracownik w celu przekazania wnioskodawcy,
 - 2) drugi otrzymuje pracownik w celu opatrzenia go stwierdzeniem wnioskodawcy o wykorzystaniu zwolnienia,
 - 3) trzeci pozostaje w komórce spraw osobowych zakładu pracy.
2. Drugi i trzeci egzemplarz zawiadomienia stanowią podstawę:
 - 1) do ujęcia zwolnienia w ewidencji przez komórkę spraw osobowych,
 - 2) do rozliczenia wynagrodzenia za czas zwolnienia przez komórkę finansową.

ZARZĄDZENIE Nr 5 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1965 r.

w sprawie zwolnień od pracy zawodowej dla celów kultury fizycznej i turystyki.

§ 1. Pracownikom urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych mogą być udzielane zwolnienia od pracy zawodowej dla celów kultury fizycznej i turystyki na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 2. Kierownik zakładu pracy może zwolnić pracownika od pracy zawodowej dla celów kultury fizycznej i turystyki tylko na umotywowany wniosek organu państwowego lub społecznego, określonego w § 3.

§ 3. Organami właściwymi do występowania z wnioskami o zwolnienie od pracy zawodowej są:

- 1) Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 2) centralne, wojewódzkie lub powiatowe instancje Zrzeszenia Związków Zawodowych i wchodzących w jego skład związków zawodowych,
- 3) zarządy główne oraz okręgowe polskich związków sportowych,
- 4) władze centralne i okręgowe zrzeszeń kultury fizycznej oraz federacji klubów sportowych,
- 5) organy wojskowe zajmujące się sprawami kultury fizycznej i turystyki,
- 6) Zarząd Główny i zarządy okręgowe Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego,
- 7) komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych.

§ 4. Przy udzielaniu zwolnień od pracy zawodowej dla celów kultury fizycznej i turystyki stosuje się przepisy § 1 ust. 2 i § 2 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1965 r. w sprawie zwolnień od pracy pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach pracy do pełnienia czasowych funkcji społecznych i ewidencji niektórych zwolnień od pracy zawodowej (Monitor Polski Nr 7, poz. 21).

§ 5. 1. Zwolnienie od pracy zawodowej dla celów kultury fizycznej może być udzielone:

- 1) zawodnikowi sportowemu w celu wzięcia udziału:
 - a) w kursach i obozach szkoleniowych, kondycyjnych, unifikacyjnych oraz treningowych — na czas ich trwania, nie dłuższy jednak niż 14 dni w ciągu roku,
 - b) w zawodach lub imprezach w kraju — na czas ich trwania,
 - c) w zawodach lub imprezach za granicą — na czas pobytu za granicą w związku z tymi zawodami lub imprezami;
- 2) działaczowi kultury fizycznej w celu:
 - a) pełnienia funkcji kierowniczych lub instruktorskich na kursach i obozach w kraju i za granicą — na czas ich trwania, nie dłuższy jednak niż 14 dni w ciągu roku,
 - b) pełnienia funkcji organizacyjnych, kierowniczych lub sędziowskich na zawodach lub imprezach oraz wyjazdu w sprawach organizacyjnych na czas niezbędny, nie dłuższy jednak niż 14 dni w ciągu roku.

2. Czas zwolnienia zawodnika sportowego, określony w ust. 1 pkt 1 lit. a), może być przedłużony dla zawodników zespołów 1 ligi (równorzędnych) do 6 tygodni, a dla członków kadry narodowej — do 8 tygodni w ciągu roku.

3. Zawodnikom sportowym oraz działaczom kultury fizycznej mogą być udzielane zwolnienia od pracy zawodowej w celu wzięcia udziału:

- 1) w obozach i kursach organizowanych przez komitety kultury fizycznej i turystyki, Polski Komitet Olimpijski oraz władze centralne i okręgowe organizacji i instytucji działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki lub za zgodą tych organów, organizacji lub instytucji,
- 2) w zawodach lub imprezach określonych przez właściwe komitety kultury fizycznej i turystyki.

§ 6. Zwolnienie od pracy zawodowej dla celów turystyki może być udzielone działaczowi turystyki w celu:

- 1) pełnienia funkcji kierowniczych lub instruktorskich na imprezach o zasięgu krajowym — na czas ich trwania, nie dłuższy jednak niż 14 dni w ciągu roku,

2) wyjazdu w sprawach niezbędnych, nie dłuższy jednak niż 14 dni.

§ 7. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, o których mowa w § 5 i § 6, mogą być przedłużone przez zakład pracy na wniosek Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki i za zgodą właściwego naczelnego organu administracji państwowej.

§ 8. 1. Pracownikowi, zwolnionemu od pracy zawodowej na podstawie niniejszego zarządzenia, nie przysługuje za czas zwolnienia wynagrodzenie z zakładu pracy, z wyjątkiem wypadków określonych w § 9.

2. Za czas zwolnienia przysługuje pracownikowi od organizatora imprezy (instytucji organizującej zawody, kurs, obóz lub inną imprezę w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki) równowartość utraconego wynagrodzenia, obliczonego tak jak za czas urlopu wypoczynkowego.

3. Podstawę wypłaty, o której mowa w ust. 2, stanowi pisemne stwierdzenie przez zakład pracy wysokości utraconego przez pracownika wynagrodzenia za czas zwolnienia.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w wypadku, gdy organizator imprezy uprzedzi pisemnie pracownika przed terminem zwolnienia go od pracy zawodowej, że równowartość utraconego wynagrodzenia nie będzie mu wypłacona w całości lub w części.

§ 9. 1. Pracownikowi, będącemu działaczem kultury fizycznej lub turystyki, zwolnionemu od pracy zawodowej w celu wzięcia udziału:

- 1) w posiedzeniach organizowanych przez komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych,
 - 2) w pracach organizacyjnych w dziedzinie upowszechnienia kultury fizycznej i turystyki na terenie powiatu lub miasta, w którym znajduje się zakład pracy,
- przysługuje za czas zwolnienia wynagrodzenie z zakładu pracy, obliczone jak za urlop wypoczynkowy.

2. Prawo do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w razie zwolnienia pracownika w ramach dopuszczalnego wymiaru zwolnień określonego w § 3 ust. 1 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1965 r. w sprawie zwolnień od pracy pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach pracy do pełnienia czasowych funkcji społecznych i ewidencji niektórych zwolnień od pracy zawodowej.

§ 10. Przy wyjeździe poza zwykłe miejsce pracy pracownik zwolniony od pracy zawodowej może otrzymać od organizatora imprezy zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 11. Za czas zwolnienia od pracy zawodowej pracownik zachowuje prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, akcji socjalnej oraz innych świadczeń przysługujących na podstawie obowiązujących przepisów od zakładu pracy.

§ 12. Zwolnienie pracownika od pracy zawodowej nie może uzasadniać wniosku zakładu pracy o zwiększenie limitu zatrudnienia.

§ 13. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym oraz organizacjom społecznym korzystającym z dotacji państwowych wprowadzenie zasad zarządzenia w spółdzielczości oraz w tych organizacjach społecznych.

§ 14. Traci moc zarządzenie nr 247 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 października 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy dla celów sportowych (Monitor Polski Nr 99, poz. 1214).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz